

La Universitat pública: una necessitat de país

«Instruim-nos, perquè necessitem de tota la nostra intel·ligència»

Gramsci

Del consens a la retallada:

A 82 anys de la mort de Gramsci, són molts els estudiants catalans que poden preguntar-se: com podem continuar formant-nos oficialment? Una pregunta que, cada vegada més, elimina el terme «universitat» de la resposta. Això té una explicació molt clara, el consens polític que havia permès avançar cap a una educació pública, amb tot el que veritablement significa, va quedar en res quan, arran de la crisi de 2008, els diferents governs neoliberals van decidir aplicar la tisora i aixecar un mur entorn del que hauria de ser un dret universal: l'educació. Les taxes universitàries, aquelles que recauen directament sobre l'alumne en concepte de matrícula, van pujar fins a un 68% més; la inversió pública als centres d'estudis superiors va caure en un 32% i avui encara no s'ha recuperat.

De la tisora a la sobirania

Conseqüència directa, sumada l'aplicació del Pla Bolonya i les dificultats que se'n deriven com no poder compaginar estudis i feina, és la caiguda percentual en el nombre d'estudiants que trien la universitat un cop finalitzats els estudis previs. Així també, trobem que Catalunya assoleix uns preus de matriculació de 2131€, el doble que la mitjana de l'Estat, caient en el rànquing general d'alumnes inscrits en tots els cursos.

No obstant això, la mobilització estudiantil ha aportat propostes que, des de l'esquerra, s'han transformat en accions parlamentàries. Diversos cops s'ha votat favorablement a una reducció del 30% de les taxes, però cap govern ha acabat aplicant la mesura. Ni tan sols ara, quan el govern s'autoanomena «efectiu» s'ha fet res per aportar una solució. Potser l'efectivitat d'un govern no hauria de mesurar-se en qui o en quantes cadires s'ocupen, sinó en dur a terme les mesures aprovades per un parlament sobirà.

Què podem fer des de Mataró?

Des de la CUP ho tenim clar: sumar-nos al nou embat que suposa la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per la rebaixa dels preus universitaris. Primer, perquè no hi ha proposta més sobirana que la que ve directament de la base, del poble. I, segon, per garantir que l'educació —a tots els nivells— sigui un dret universal, garantint la igualtat d'oportunitats. Per això, proposem que el ple de l'Ajuntament doni suport a la proposta i traslladi aquesta decisió als promotors de la ILP i a la Generalitat.

Aquest és un pas bàsic per caminar cap a un servei realment públic i de qualitat, imprescindible i inajornable per a totes les estudiants afectades, amb qui ens solidaritzem.

Carlos García Cádiz

(Arqueòleg i membre de la CUP de Mataró)